

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1936-1937	N° 204		Zittingsjaar 1936-1937
	SEANCE du 24 mars 1937	VERGADERING van 24 Maart 1937	

PROPOSITION DE LOI

portant modification à la loi du 25 août 1885
sur les vices rédhibitoires.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 13 de la loi de 1885 sur les vices rédhibitoires n'admet la recevabilité de l'action que pour autant :

a) qu'elle soit intentée dans les cinq jours de la livraison de l'animal vendu;

b) que l'animal n'ait pas été transporté à une distance de plus de cinquante kilomètres du lieu de la vente;

c) qu'il ait été déclaré totalement impropre à la consommation.

Chacune de ces conditions est l'objet actuellement de vives critiques dont le bien fondé justifie les modifications introduites par la présente proposition.

En ce qui concerne le délai prévu pour intenter l'action, les bouchers soulignent à juste titre qu'achetant souvent sur un marché du bétail pour deux semaines, le délai de 5 jours s'avère insuffisant pour introduire l'action en réhabilitation. Même remarque de la part des marchands dont le bétail resté invendu sur un marché doit être représenté une seconde fois.

Pour remédier à ces situations, il suffit de porter de 5 à 10 jours le délai de Recevabilité de l'action en réhabilitation.

Quant à la seconde condition, l'on peut dire qu'elle est à notre époque un peu ridicule et complètement inutile. Qu'en 1885 l'on ait considéré un voyage de 50 kilomètres comme une entreprise pleine d'aléas, d'accord; mais que la loi dispose comme s'il en était encore ainsi, cela non. Au siècle du moteur, les distances comptent peu même dans les questions de transport de bétail. Nous pensons donc qu'il convient de supprimer purement et simplement toute disposition portant limitation de distance.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 25 Augustus 1885
op de koopvernietigende gebreken.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEEREN,

Artikel 13 der wet van 1885 op de koopvernietigende gebreken laat de ontvankelijkheid van de vordering slechts toe in zoover :

a) deze ingesteld wordt binnen vijf dagen na de levering van het verkocht dier;

b) dat het dier niet vervoerd werd over een afstand van meer dan vijftig kilometer van de plaats van den verkoop;

c) dat het volkomen opgeschikt bevonden werd voor het verbruik.

Over deze voorwaarden wordt tegenwoordig terecht geklaagd, zoodat wij door middel van dit wetsvoorstel de volgende wijzigingen voorstellen :

Wat den termijn betreft, voorzien voor het instellen der rechtsvordering, wijzen de slagers er terecht op, daar zij op de veemarkt vaak vee voor twee weken koopen, dat de termijn van 5 dagen ontoereikend blijkt te zijn om de rechtsvordering tot koopvernietiging in te stellen. De veehandelaars uiten dezelfde klachten, daar het vee dat niet op de markt verkocht wordt opnieuw moet te koop gesteld worden.

Ten einde dit te verhelpen, volstaat het den termijn van de ontvankelijkheid voor de rechtsvordering tot koopvernietiging van 5 op 10 dagen te brengen.

Wat de tweede voorwaarde betreft, mag men zeggen dat zij in dezen tijd ietwat belachelijk en volkomen overbodig lijkt. Wij geven grif toe dat, in 1885, een reis van 50 kilometer nog als een enigszins gewaagde onderneming beschouwd werd, maar het is niet aan te nemen dat de wet nog dergelijke bepaling behelst, alsof alles bij het oude gebleven was. In de eeuw van den motor, kent men geen afstanden meer, zelfs niet wanneer het gaat over vervoer van vee. Wij zijn dus van oordeel dat elke bepaling welke

La troisième condition, enfin, mérite elle aussi d'être sérieusement amendée.

A notre sens, en effet, les saisies partielles doivent être à charge du vendeur et non seulement la saisie totale.

Il n'est pas rare qu'un quartier d'une bête soit déclaré propre à la consommation.

Pourquoi le vendeur ne serait-il pas tenu en pareil cas d'indemniser l'acheteur de la perte partielle ?

Une ajoute s'imposait donc pour corriger cette anomalie.

een beperking van afstand behelst, eenvoudig moet geschrapt worden.

Ten slotte, de derde voorwaarde zou eveneens moeten gewijzigd worden.

Inderdaad, naar onze meening, moeten de gedeeltelijke inbeslagnemingen en niet de algeheele inbeslagnemingen ten laste van den verkooper gelegd worden.

Niet zelden wordt een kwartjes (het) van een dier geschikt bevonden voor het verbruik.

Waarom zou de verkooper dan, in dit geval, den koper niet moeten schaloos stellen wegens het gedeeltelijk verlies ?

Er was dus een aanvulling noodig om aan deze onregelmatigheden een einde te maken.

H. HORWARD.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

L'article 13 de la loi de 1885 sur les vices rédhibitoires est supprimé et remplacé par la disposition ci-après :

Art. 13. — L'action en rédhibition n'est recevable pour les ventes ou échanges d'animaux domestiques destinés à être abattus pour être livrés à la consommation, à raison des vices qui les rendent impropres à cet usage, que si elle est intentée dans les dix jours de la livraison de l'animal vendu.

La garantie est due en cas de saisie totale ou partielle de l'animal déclaré impropre à la consommation.

WETSVOORSTEL

EENIG ARTIKEL.

Artikel 13 van de wet van 1885 over de koopvernietigende gebreken wordt ingetrokken en door de volgende bepaling vervangen :

Art. 13. — De rechtsvordering tot koopvernietiging is dan alleen ontvankelijk voor de verkoopen of ruilingen van huisdieren bestemd om ter wille van het verbruik te worden geslacht, met het oog op de gebreken die hen voor dit gebruik ongeschikt maken, wanneer zij wordt ingesteld binnen tien dagen na aflevering van het verkochte dier.

De waarborg is verschuldigd, ingeval van geheel of gedeeltelijk beslag van het voor het verbruik ongeschikt verklaard dier.

H. HORWARD,
H. COLLET,
C. LERUITTE.